

ქარად—გარეშე საქმეთა მინისტრის კანცელარიის მმართველი ლიუტენანტ-ფაშა, პირველი აღიუსტანტად—პირველი კორპუსის ყოფილი უფროსი—ნაზიმ-ფაშა, დიდი გვხირი თეთი-ფაშა დაიწინებოთ თხოულობს გადადგომას. თეთი-ფაშას ამის საბაზად ის მოჰყავს, რომ იმ ამბების შემდეგ, რაც ამ ბოლო დროს მოხდა, დავიდალე და დასვენება მესაქირობებო. თეთი-ფაშა და ახმედ-რიზა ყოველ დღე დაიარებიან სულთანთან. ხვალისდელი სელიამლიკი 25 წლის შემდეგ პირველად სოფლის მეურნეობა მოხდება. აზრად აქვთ, ილ-ჩინის სახლის ბაღი ხალხის სასიკეთოდ გადაეცეთონ, თვითონ სასახლე კი მუზეუმად.

სამხედრო საველე სასამართლო ხურშიდ-ფაშის თავმჯდომარეობით მხედ მუშაობს. სასამართლო 17 დამოუკიდებელ განყოფილებად გაიყოს. ბერძენი განაჩენი უკვე მოიყვანეს სისრულეში. სატარტო ქალაქის ყოფილი პრეფექტი ხაშლი, რომელიც დაატუსაღეს, გაქცევის დროს მოჰყვას. იარაღი ჩამოართვეს იმ ჯარისკაცებს, რომელთაც მოჰყვას იუსტიციის მინისტრი და დახოცეს აფიკრები. ზოგიერთი მკვლელები დახვრტეს სერაფიკიარტის ეზოში. განთავისუფლეს პრინცი საბახ-ედი-ნი. პრინცის წინაშე ბოდიში მოიხადეს—უმეზგოდ დაგატუსაღეთო.

სტამბოლი. დილის 10 საათზე დაიწყო დეპუტატთა პალატის კრება. პრესის წარმომადგენლები ნაშუადღევს 12 1/2 საათზე შეუშვეს პალატის კრებაზე. სეიდ-ფაშის თავმჯდომარეობით დაიწყო ეროვნულ კრების საჯარო სხდომები. კამათის შემდეგ გადაწყვიტეს, მიიწვიონ სულთან პალატაში. სულთანმა ფიცი უნდა დასდოს, რომ არ უღალატებს კონსტიტუციას. ამის შემდეგ დადგინეს, დაკრძალონ მოწინავე რაზმის უფროსი მუნტარ-ბეი, რომელიც ტაქსინის ყაზარმის აღების დროს მოჰყვას. კრებამ მოიხმინა მახმუდ შეფტე-ფაშის დებეშა. მამმუდ-შეფტე-ფაშა იტყობინება, რომ ჯარმა გადაწყვიტა, აბდულ-ჰამიდ სალონში დაბინაოს, რიცი უკვე მოიყვანა სისრულეში. კრებამ მოიწონა ჯარის გადაწყვეტილება. ნაშუადღევს პირველ საათზე კრება დაიხურა. დეპუტატები და სენატორები წაიხდნენ მუნტარ-ბეის დაკრძალვაზე დასასწრებლად. კომიტეტის გავლენიანმა წევრებმა პეტერბურგის დებეშათა სააგენტოს გადასცეს, რომ აბდულ-ჰამიდს სიკვდილის შიში არ მოეღოს.

სტამბოლი. ყოველ დღე საფუძველს მოკლებული ამბავი, ვითომ აბდულ-ჰამიდის შვილი ბურხან-ედინი მეთრე აზიზი ჯარს აგერბებდეს და ვითომ აბდულ-ჰამიდის მომხრეებს იგი სულთანად გამოეცხადებინათ. ბურხან-ედინს სულ არა ჰყავს მომხრეები.

პროვინციებიდან ცნობები მოდის, რომ ყველა კმაყოფილია ძველი სულთანის გადაყენებით და ახალის დაყენებით. მხოლოდ ერზურუმში არიან კულ გუნდები.

კონსტანტინის ცნობებით, გადამწვარა თითქმის მთელი ქალაქი ადანა. სომხები ამოჰოტეს. ცეცხლმა გაანადგურა კათოლიკეთა სამისიონერო დაწესებულებანი. ამ დაწესებულებებში ხალხი გადაარჩინეს.

ლონდონი. ჟღერს 13 აპრილის თარიღით მერსინიდან ატყობინებენ: წარსულ შაბათს აქედან ადანაში წაიდა ოსმალეთის ჯარის ორი პოლკი. კვირას ღამე აქვარბა სომხებს საშინელი ხოცვა დაუწყა. სომხების ქონება სულ დასწვეს. ცეცხლში დაიწვა ათასამდე სომეხი; ვინც გაქცევა დააბრია, სალდათებმა მოჰკლეს. ადანის მთელ ვილაეთში დაახლოებით მოკლულია 30,000 კაცი. დღითა აგრეთვე ქონებრივი ზარალი ევროპელებისა.

დეპუტატი
(მემბრეტი)
პეტერბურგი. ახალ რეინის გზა და კომისიამ ტფილისის გუბერნიის

თავად—ზნაპრობას მისცა კონსტანტინის კახეთის რეინის გზის გასაყვანად. მთავრობა უზრუნველ ჰყოფს 41/2/0 მოგებას.

რწმუნებულნი: **თავ. ჩალოვაშვილი, თავ. ანდრონიკაშვილი, თავ. ხოხიშვილი, თავ. ჯიხიშვილი, თავ. ტრედიასი** და ქუთაისის ბაზრებზე ჩარჩები აუარებელ შემოწმებულ და ცულ აბრეშუმის თესლსა ჰყიდიან. ამის გამო მებაგრეშუმებს დიდძალი ზარალი მოეღო. ქუთის მებაგრეშუმეთა ამხანაგობამ შუამდგომლობა აღძრა და მახრის უფროსმა აღუთქვა, დაუყოვნებლივ შესაფერ განკარგულებას მოეხდნენ მახრის შიო. მცხოვრებნი მოელიან დახმარებას კავკასიის სააბრეშუმო სადგურისაგან, რომლის დანიშნულებაც ის არის, რომ კარგი აბრეშუმის თესლი მიაწოდოს მებაგრეშუმებს.

მებაგრეშუმეთა ამხანაგობის ღირებულო **ცაგარეშვილი** და **ქალოზიძე**.

ოსმალეთი

(წერილი სტამბოლიდან).
(დასასრული *)

ორი დღე მართავდა ჯარი მანიფესტაციას. თოფის სროლისაგან ყურთა სმენა აღარ იყო. დროგამოშვებით ეს მანიფესტაცია სისხლის ღვრად იქცეოდა ხოლმე, რისკა ჯარისკაცი მათთვის არა სასიამოვნო პირებს ეხებოდადნენ. ასე მოჰყვას იუსტიციის მინისტრი, ჩამდენიმე დეპუტატი და ჩამდენიმე ათეული აფიკერი. დასტრეს საზღვაო მინისტრი რიზა-ფაშა ათაბეგი. კომიტეტის გახივის რედაქტორი და სადგომი ჯარისა სულ მინაგრ-მინაგრია. სამართლიანობა მოითხოვს ვთქვათ, რომ სხვაფერე ჯარმა სამაგლით თავდაქრლობა გამოიჩინა. იმ დროს, როდესაც პოლიციელების სამართველობები დაცარიელდა და პოლიციელების ჰუკანება არსად იყო (რამდენიმე კაცის გარდა ყველა გაქცეულიყო), ჯარი იცავდა წესრიგს. არც ერთი გაქცევა ან რაიმე ძალადობა არ მოხდარა, რის გამოც ევროპელების განცვიფრებას საზღვარი არა ჰქონდა.

შემდეგ დღეებში ჯარი თანდათან დაწყნარდა, ცხოვრება ჩვეულებრივ კალაპოტში ჩადა.

ქვეყნის პატრონად ლიბერალური კავშირი გამოვიდა. მისი პოლიტიკური სახე, აქამდე სრულიად გამოუკვეცილი, თანდათან ირკვევა. ერთობისა და პროგრესის კომიტეტთან ბრძოლის დროს იგი რადიკალურ დროშის ქვეშ იდგა. კომიტეტის ცენტრალიზმს ის თავის დეცენტრალიზმს უპირდაპირებდა; არა კმაყოფილებოდა კომიტეტის მიერ განჩახულ რეფორმებით, აღნიშნავდა მის არასაკმარის დემოკრატიულობას, მოითხოვდა პრესის სრულ თავისუფლებას, პროვინციის სრულ ხელ-შეუხებლობას და სხვას. მაგრამ დღეს ფრონტი იცვალა: აღარც ისე რადიკალობს, აღარც ისე დემოკრატობს. ჩამდენადაც წინა დღეებში ლიბერალური პრინციპებით მოჰქონდათ, იმდენად დღეს შარბათს, მუსულმანურ მორალურ პრინციპებს ეტრფიალებდა. აიღო ის გარემოება, რომ ისინი დაიყრდნენ უკულტურო სალდათობას და მათი ფანატიზმი აფიკრების თავისუფალ აზროვნებას დაუპირდაპირეს, რომ უკანასკნელ აჯანყების დროს მათი დროშა იყო შარბათი, ხოლო მათი მოწინავე ფანაგარდობა—ფანატიკური ნაწილი სამდევლოებისა, და ეს ორი გარემოება მივიყვანთ ორ შესაძლებელ დასკვნამდე: ლიბერალური კავშირი ან დაუბრუნებელია საშუალებების ამორჩევაში მოწინააღმდეგესთან ბრძოლის დროს, ან მისი სახელი და წინადადობი მოქმედება არ უნდა შეეფერებოდეს იმის საიდუმლო სულისკვეთებას.

ის გარემოება, რომ აჯანყებაში უმთავრესი როლი მოიღებდა ითამაშეს და აგრეთვე ლიბერალური კავშირის დღევანდელი ქვეყნის აღარ გვიტოვებს, რომ რეაქციისთან გვაქვს საქმე. ათასნაირი ხმა დადის სულთნისა და

„ლიბერალურ კავშირის“ ურთიერთობაზე და ეს ხმები არც ისე დამოუკიდებელია სიმართლეს. მაგრამ ეს ისე არ უნდა გავიგოთ, ვითომ „ლიბერალური კავშირი“ მთლად პირაპირადად რეაქციონერებისაგან შესდგებოდეს. ასეც რომ იყოს, დღეს ოსმალეთის ხალხში კონსტიტუციის იმდენად პოპულარულია, ძველმა რეჟიმმა იმდენად მოაძულა ყველას თავი, რომ უკან დაბრუნება ყოველად უეჭოდებელია, და სახელმწიფოს სათავეში მდგომი პარტია კონსტიტუციის გზას ვერ აუხვევს.

რომ უფრო თავლახიანი იყოს ეს, ვალაპარაკოთ ოსმალეთის კარსსა. აი რას სწერენ მოღები „იენი გაზეთში“, როცა სულთანმა მათ საჩუქრად 10,000 ლირა გაუგზავნა: „არ მივიღებთ ასეთ საჩუქრებს, ამისი საჭიროება არ გვაქვს. ჩვენის საჭიროების დასაფარად ევკუფების მინისტრი არსებობს და პარლამენტის საქმეა ამაზე ზრუნვა. ჩვენ ვეუბნებით იმათ, ვინც ათასნაირს კორებთ იკვებება მოღების შესახებ, რომ ჩვენ პირველი ვართ დამცველი კონსტიტუციისა და თუ საჭიროება მოითხოვს, რომ ამისთვის სისხლი უნდა დიდდვარს, ჩვენ პირველი ჩავედგებით მებრძოლთა რაზმში და თავებს დავიხრცავთ“.

გაზეთი „მუზან“-ი სწერს: „კონსტიტუციის მტრობა და აბსოლუტიზმის აღდგენა, აი რა არ შეიძლება იყოს სურვილი არც ერთი მუსულმანისა... ივლისის რევოლუციამ მოგვცა სიკეთენი, მაგრამ შემდეგ სხვაგვარ აბსოლუტიზმს სურდა დაეჭირა ძველის ადგილი და აი, ღვთის შეწვევით, გზა ხელო-ახლო სწილია, გავუფრთხილდეთ ამ გზას, გავუფრთხილდეთ პარლამენტს, კონსტიტუციას და სამართლიანობას და კანონიერობით ვიმოქმედოთ“.

„იკლამი“ სწერს: „ჩვენი ვალია, შევინებელი დეპუტატები დავიცვათ ჩვენის სიკეთისთვის ფასით... ჩვენ უნდა დავარწმუნოთ ისინი, რომ ერის პატიოსნება მათი გარანტია... დეპუტატებიც ხელ-შეუხებელი არიან, როგორც საშუალებები. რომ მათი გადაწყვეტილება იყოს სერიოზული, საჭიროა იგი იყოს თავისუფლად და უშიშრად გამოთქმული“.

„L'in dependant“ ამბობს: „სამწუხარო ამბებმა, რომლებმაც გაიარეს, ბოლო მოუღეს ერის განხეთქილებას, რაც დიდ განსაკლებელადაა ქვეყანას. სახელი დაიწვია. პარტიებმა დღეიდან უნდა დაიფიქრონ ძველი კნკაობა და სახიფათო შუღლი, საბოლოოდ უნდა შეერთდნენ თანხმობით მუშაობისათვის ოტომანების დიდ სამშობლოს განსახლებლად. გაბედულად გავწიოთ წინ შერჩევისას, რადგან მშვიდობიანობა ძალიან საჭიროა ქვეყნის თავისუფალ განვითარებისთვის“.

ამის ლაპარაკობენ დღეს გაზეთები, რომელთა ორი მესამედიც „ლიბერალური კავშირის“ რეუთნის დამით ცხად ჰყოფენ, რომ კონსტიტუციისათვის ოსმალეთში მაგრამ საფუძველზე სდგას, მიუხედავად იმისა რომ ქვეყნის სათავეში ჩადგნენ საეკურო წარსულის პირნი. ამას გარდა, თვით „ლიბერალური კავშირის“ გამარჯვების ხანგრძლიობა ძალიან საეკუროა. მთელი მაკედონია, ალბანია, ადანა და ზოგიერთი ადგილები კომიტეტის მხარეს არიან.

დებეშა-დებეშაზე მოდის, დამნაშავენი სასტიკად დასაჯეთ, გადაყენებული მინისტრები აღადგინეთ, თორემ სტამბოლზე მოვდივართ. წუხელ, 19 (ახ. სტ.) აპრილს საღამომი, აქ ხმა გავრცელდა, მაკედონიიდან გამოსული აურაბელები ჯარიან-სტეფანოს და ჩემპეგასთან მოვიდა და სტამბოლზე მოდის სრულის საომარი წესით ორის

ზე უნდა ჩამოსულიყო. ეს გამოვი-
დოდა სამი ოთხი ვერსის მანძილში.
სწორედ გზა ჯერეთ წინამდებარე
ღვთის მამულზე წამოვიდოდა. მეტი
სოფ. ჯილაურის გვერდზე სხელმ-
წიფო მამულით. არაგვი ხიდი უნ-
და გაკეთებულიყო, უბრალო რე-
ნისა, როგორც გაკეთეს სოფ. ჩაურ-
თან. თუმცა ბევრს სიცილით არა
ჰყოფნდა არაგვი ხიდის გაკეთება,
მაგრამ. წარმოადგენდა, არაგვი არც
ისე დაუნდობელი ყოფილა და უბ-
რალო რეგისტრის ხიდი
სდგას ზენებლად აი რამდენი ხანია.
მართალია, წინამდებარე-კარის
პირდაპირ არაგვი ძალიან იშლება,
მეტი მისი შეზღუდვა ხომ შეიძ-
ლება. ვერ გადავწყვეტ, რამდენი
დაჯდება უბრალო ხიდი და არა-
გვის ნაპირების გამაგრება, მაგრამ
დაწმენილი ვართ, ეკლესიაზე
დახარჯულ ფულის ნაწილი რომ ამ
საქმის ეს მოგზაობისათვის, საქმიან
ნებოდა. მაშინ პატარა ეკლესიის
იქნებოდა, გზაც და ხიდიც, მთელი
მუშაობა გზაზე და ხილზე ხალხისა
იქნებოდა. ხალხი ამაზე უარს არ
იტყვოდა, რადგან მათი ბეგარით
გზები და ხიდები სადღაც ჯანაბას
და ღონას გაკეთებულა და ნუ თუ
თავიანთ ცხოვრის წინ დიდდა სას-
რგებლო გზისა და ხიდის მუშაობა-
ზე უარს იტყოდნენ? რაინა-რეგ-
სები, როგორც აქვს ბუღალჟიის
ხილს, ძირითად არ დაჯდება. ამ ხიდი-
დან საპირფარეოს სამხედრო გზაზე
შედგებოდა კაცი. აქცი ყოველთვის
და ყოველ ამინდში გინდ აღმა ქენ
თავი და გინდ დაღმა—გზა ყოველ-
თვის მშვენიერია.

როდესაც კარგ გზაზე ვლანარა-
კობთ, მხედველობაში მართო წინა-
მდებარეობა-სოფლა არა გვაქვს: ეს
გზა დიდ და დაუფასებელ სამსახურს
გაუწევდა მთელ ამ კუთხეს და სო-
ლის ღირსებასაც ხალხის თვალში
ერთი ორად ასწევდა.

ყველა ამგვანს მაგივრად ჩვენ
გვაქვს წინამდებარე-კარში ძირ-
ფასი სეცტაბოლის მსგავსი ეკლეს-
ია ილია წინამდებარე-მთის მიერ
ამ ბოლო ხანებში აშენებული და
სხვა არაფერი. ჩვენ ის არ გინდა
ეკლესია, რომ ეკლესია არ უნდა
აშენებულიყო: შეიძლება ეკლეს-
იაზე ნაკლები დახარჯულიყო და
დანარჩენი ფული სხვა საქმეს მოხ-
მარებოდა.

მეორე აუცილებელ საქმეობას
მეურნეობის შედგენს წყალი.
ვისაც ლუქაპურის მოყვანა ღვთის
ანაბარად არ გაუშვია, იმან უსათუ-
რდ უნდა იზრუნოს სარწყავ წყალ-
ზე, რომ როცა ცა გაუთისდება
ხოლომე ხალხს და ნ.მ. აღარ იმე-
ტებს, მორწყას და პირანახული არ
ჩაწვას მინდორში. ეს კემშარტე-
ბა ჩვენს ხალხს კარგად ჰქონია
ძველად შეგებული და დღესაც
ეტყობა მდ. არაგვის პირებზე ნა-
არხები. ძველთაგან ახლებსაც გა-
დმოუღიათ და თვით წინამდებარე-
ობით-კარის ირგვლივ სოფლებში
ბევრია სარწყავი რუ და არხი.

წინამდებარეობით სკოლა? ამას წყა-
ლი არა ჰქონდა, როცა პარსებდნენ
და არა აქვს ესოც. ისევე სამაგა-
ლითა შეწირულობა ბ-ნ ილია წი-
ნამდებარე-მთის იყო მიზეზი ამის-
თანა უწყლო იდგომის ასეთ სკო-
ლის აშენებისა, მაგრამ უნდა ელო-
ნათ რამე თუ არა, რომ სკოლა
უწყლოდ არ დარჩენილიყო? ან იქნე-
ბა სკოლას მსურდა დამტკიცებინა,
რომ სარწყავი წყალი ცრუ-მორწყუ-
ნობა და უმისოდაც შესძლებს
უმაღლეს სამეურნეო კულტურის
ფორმირებისათვის მისი მიდამოში? აი
შედეგი: 25 წლის ვენახის, ხეი-
ლის, სხვა და სხვა ჯიშის ხისა და
ჩირგვანის რგვა-ზრდა-გადარგვის
შემდეგ მხედვეთ ფერმას ღობე შე-
მოფუქნის (ცოცხალი ღობე შე-
ნობის წინ მოსაჩვენებლად ცოტა
გაკეთებული, ხეებს ყურებ ჩამო-
ყრილს, გაშხარს, ახალშენს უდრო-
ოდ ამოშხარს. რასაც უხერხია,
ისიც სოკოვითა და ლოკოვანებით

არის სავსე, ერთი ცილა ყოლოტე-
ბით. ხეები მგონი ნაყოფზე მწყრა-
ლად არიან, მაგრამ გინდაც რომ
მოსხას ნაყოფი, უწყლოობისა გამო
დასკვია, დაქნება და დაზიანდება
ეს ნაყოფი. რაც დამწიდება კიდევ,
ვთქვამს მკამელს—სახილეთს შეიძუ-
ლებს. ხეილის კი დიდი შემოსავალი
შეიძლება მიეცა სკოლისთვის.

უწყლოობისავე მიზეზით ამ სკო-
ლაში არ არსებობს ჩვენებურ ხორ-
ბულულობისა და საზღვარ გარეთელ
ბალახეულობის საუკეთესო მოყვანა.
რომ განზრახონ კიდევ არაფერი
გამოვა, რადგან აქაურ ხშირ გავლ-
ნის უსათუოდ რწყვა სჭირია. გლე-
ხებს უკეთესი ყანა, სიმინდი, ფე-
ტე, უგრეხელი, ქერი და სხვა მო-
სავალი მოჰყავთ, ვიდრე სკოლას,
რადგან წყალი, თუმცა ცოტა, მა-
გრამ მაინც აქვთ და დიდს გულ-
მოდგინებითა უვლიან თავიანთ
რუებს.

ის სამეურნეო სკოლა, რომელ-
საც სანძიმში, კარგად მოწყობილი
ბაღი, ვენახი, ბოსტანი და სხვა ამ
გვარი არა აქვს, ვერაფერად გავლ-
ნას ვერ იქონიებს ახლო-მახლო
მცხოვრებლებზე. პრაქტიკული თე-
ლით თუ შეგებდათ საქმეს, სკო-
ლაზე მეტი სარგებლობა მცხოვრებ-
თათვის ამათ შეიძლოთ მოეცათ.

სკოლას ჩამოუწერს მტად
სარგო და წმინდა წყარო. მართო
ჩამოუწერს... თვალს ახარებს.
სასმელად ჰყოფნის სკოლას, მაგრამ,
თუ დაუფერა გამგებობა ბ-ნ ტ—
ს (დროგა? № 54) და გაიჩინა
„კარგი ჯიშის ყოველგვარი საქონ-
ლი, ძროხები, საუკეთესო ჯიშის
ფრინველი, ფუტკარი“, თქვენი მტე-
რი, კაცინ-ცხოველიანად სულ და-
ცოფდებიან წყურვილისაგან და ამა-
მაშინ გამოსდინან ირგვლივ მდებარე
სოფლებში სკოლის გავლენას!

ბ-ნ ტ. თავის წერილში სამართ-
ლიანად ურჩევს სკოლას „შემოი-
ღოს ყოველივე დარგი მებაღეობი-
სა, ყოველი გვარი სანერგე—ხალხ-
ში საუკეთესო ჯიშის ნერგების გა-
სავრცელებლად, მევენახეობა და
ამერიკულ ვაზის გაშენება, მელი-
ნობა, მებაღე-მეშენება, კარნაჟ-
ლისა და ბალახის ინტენსიური მო-
ყვანა“.

მკითხველი გაიკვირებს, თუ ყო-
ველი ზემოთ-ჩამოთვლილი დარგი
უნდა ეხლა, 25 წლის არსებობის
შემდეგ, შემოიღოს სკოლაში, მაშ
აქამდე რაღა ყოფილა? ამას გარ-
და საკმაო არ არის თქმა—„საქი-
როაო“. დიდაც საჭიროა, მაგრამ
ამით წინამდებარეობით სკოლა ვერ
ისარგებლებს—იგი შემოიღოს ჰყავს
უწყლოობას და ყოველ იმის ცდას
აუცილებელი უდროოდ სიკვდილი
სდევს თან. მართალია, ბევრი რომ
არის ზემოთხსენებულ დარგებთან
შემოღებული და ნაცადი, მაგრამ
ყველაფერი გაზაფხულთანავე კვდება
და რაც გადურჩება სიკვდილს, თავ-
პირი ჩამოსტრის, თითქმის გვხვ-
ნებოდა—მოშეკრით, ამომავდით,
წუ მტანჯავთ, ხომ ერთი მერხის
ამოვხმები ფესვიანდაო. მერხის
შარშანდელს სპობს და, რა საკირ-
ველია, 25 კი არა, ასი წლის შემ-
დეგაც რომ მიხვიდეთ, ისევ გავერა-
ნებულ ოჯახის კარმიდამო დაგვ-
დეთ აუცავებელ სასოფლო-სამეურ-
ნეო სკოლის ნაცვალად.

ფუტკრისთვის სკებიც არის და-
დარის სისტემისა. მაგრამ ეს სკები
ზოგი ყირაპალა სდგას, ზოგი გა-
დაქუტული, ზოგი წაწევილი. შიგ-
ნიდან რაღაც ბზულო არ ისმის
ხოლომე. მე მგონი ფუტკარი შემოს-
წერომა სკოლას და სხვანაირ გვე-
რენილა. არ იფიქროთ, აქ ფუტკარი
არა გვარობდეს. ამას მხოლოდ ამ
სკოლის მღვდლის საფუტკრე, რო-
დესაც ამ სკოლაში შესწავლილი
მეფუტკრეობა და ისე სამაგალითოდ
მოუწყვია საქმე, რომ მცოდნენი
დასათვლიერებლად, სკოლის გა-
ვივრად, ამ მღვდელთან მიდიან. შე-
მოსავალიც კარგი ჰქონია მღვდელს.
სკოლას სკოლაში ჯერ საკუთარი
თაფლის გემო არ იცის.

არის სკოლის ფერმაში „პარნიკი“. ეს
„პარნიკი“ თურმე მრავალჯერ
გადაუსკუბ გარემოსულებითა, და
დასხვების რჩევით, და დიდი ფუ-
ლიც დასჯდომიათ. შიგ მოყვანილი
რამ-კი ჯერ არაფის უნახავს. შარ-
შან შემოდგომაზე „პარნიკი“ წარ-
მოადგენდა მინგრეულ-მონგრეულ
შენობას და მთლად უშინდურებით
იცო სავსე.

ყოფილა ამერიკულ ვაზის სანერ-
გეც, მაგრამ მიწას ვერ ასცდენია.
ახლად ჩაყრილი ესევე ვაზი წრეულს
უნდა ემსოთ. ერთი პატარა კვალი
ამერიკულ ვაზისა თვით სკოლას
პრაქტიკისთვისაც არ ყოფილა, ვე-
რამ რომ რამე გაჰყიდოს. ან ვი-
რადის, როდესაც ხალხს ჯერ არ
უნახავს ამერიკულ ვაზზე ნამყენის
ხეივანა და მოსხმა. 25 წელმა კი
განვლო. და ასე ყველა დარგი, რაც
კი შემოუღიათ, საკოდავ მდგომარე-
ობაშია და ამის უმთავრეს მიზე-
ზად მე ვახსენებ უწყლოობას. თუ
სკოლის მსურს არ მოეწყოს სრულ
გადახმობას და გაპარტახებას, უნდა
იზოგნოს კარგა ბლოში მუდმივი
წყალი, რომლითაც, არა თუ თე-
ლით უნდა მოიყვანოს საუკეთესო
მოსავალი, არამედ მეზობელ სოფ-
ლებსაც მისცეს სასურველი, თუნდ
ფსანს, რწყონ თავიანთი ამაგი.

ზემოსხენებულ მშრალ ხევებზე და
მთის წანწარა წყაროებზე სკოლა
ვერ დაამყარებს თავის მომავალ აუ-
ვებებს. აქედან წყალი საუთუოა
და სახეობით. ერთ მშვენიერ ღღეს
მთლად ხელს დაგზანინებს რამდენ-
იმე წლის ნალექ-ნალექზე. აი ამი-
ტომ სამეურნეო სკოლას წყალი მე-
ღარალი უნდა ჰქონდეს, და იქიდან
საიდანაც ვიდრე ცა და დედა-მეფა არ
სებობს, დაუშრეტელი იქნება. ასეთია
მდინარე არაგვი, საიდგანაც სკოლას
საძირკველის ჩაყრისათვისავე წყალი
უნდა აუყვანა ფერმის თავში, აქედან
დიდ აუზების წყალობით ყოველთვის
მოირწყოდა მთელი სკოლის ნაამგა-
რი. მაშინ, დარწმუნებული ვარ, არა
თუ ის ფერმა გაიყვებოდა და შემო-
სავლი წყაროდ იქცეოდა, რომე-
ლიც ეხლა ც. ილიანულია აქა-ის
წარმეტქო-წამოხეტო მარგალითი,
არამედ ის ადგილობრივ, რომელიც
ბ-ნ ილია წინამდებარე-მთის ფერმის
გვერდზე აქვს და რაღაც მიზეზით
ჯერ სკოლისთვის არ გადაუცია.

რაკი სიტყვამ მოიტანა ამ მამულის
თაობაზე გეტყვით ორიოდ სიტყვას.
აუარებელ ვაზის მსგავსი ძირები
დებარწმუნებთ, აქ ოღონდ კარგი
ვენახი ყოფილა. სოფლებშიც გულ-
მტკენებულად მიიზრეს, ვე რომ
შეიღობის და დაიბაროს, ორ-სამ
წელიწადზე ისევ ვენახი გახდება.
ვაზი უწყლოდ ხარკოს და უკეთე-
რად არის, საკვირველია რატომ არ
დაიბარინა ბ-ნ ილია წინამდებარე-
მთილა სკოლას ეს მამული და სკო-
ლასაც არ არგო და თავის თავსაც.
კულტურის გამავრცელებელ სკოლა-
სთან ასეთი გაბნერებული და გაფუქ-
ბული მამული კარგ შთაბეჭდილებას
ვერ მოახდენს მცხოვრებლებზე და
გამოვლელ-გამომვლელ და ბევრი
იტყვის: „გაკეთებ